

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um borgun til landlæknis 53
fyrir kennslu yfirsetukvennaefna. — Þjer hafið, herra landshöfðingi, í þóknanlegu 28. febr.
brjefi, dags. 27. nóv. f. á. sent mjer beiðni Schierbecks landlæknis um að honum verði
ávísað kennslukaupi fyrir 6 yfirsetukonuefni, sem hann hefur kennt á tímabilinu frá 1.
jan. 1884 til 31. desbr. 1885, og sem allar eru tilgreindar, en kennslukaup þetta hefur
hann ekki fengið útborgað enn þá, af því að engin af kvennmönnum þeim, sem um
er að ræða, hefur enn orðið skipuð yfirsetukona, og hafið þjer tekið fram, að það hafi
jafnan verið venja, að borga ekki neinn kostnað við nám yfirsetukvennaefna, hvorki
ferðakostnað þeirra og kostpeninga nje kaup kennaranna, fyrr en eptir að þær hafa
verið skipaðar yfirsetukonur, og að þjer hafið ekki talið yður heimilt að gjöra neina
undantekningu að því er snertir yfirsetukvennaefni þau, sem um ræðir í beiðni land-
læknis. Jafnframt því að lýsa yfir því álit yðar, að landlæknirinn sje alls ekki skyld-
ur til að kenna fleiri yfirsetukonum en þeim, er nokkurnveginn vissa er fyrir að skip-
aðar geti orðið, og að þannig geti naumast hvílt á landssjóði nein skylda til að borga
fyrir kennslu fleiri yfirsetukvennaefna, en þörf er á, hafið þjer skotið málinu til úrskurð-
ar stjórnarráðsins.

Útaf þessu skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð, til þóknanlegrar leiðbein-
ingar og birtingar fyrir Shierbeck landlækni, að jeg verð að vera yður samdóma um
það, að umrætt kennslukaup geti ekki orðið borgað honum fyrr en jafnóðum og hlut-
aðeigandi kvennmenn verða skipaðar yfirsetukonur, því að jeg geng út frá því, að
landsstjórnin hafi eigi áður lagt fyrir hann að kenna þessum kvennmönnum eða gefið
honum beint tilefni til þess. Hvorki læknar þeir, sem eiga að hafa yfirsetukvennakennsluna
á hendi eða nemendurnir sjálfir eru bærir að dæma um það, hve margar yfirsetukonur
jafnan þarf að hafa undirbúnar til þjónustu hins opinbera; slíkt liggur að eins undir
álit stjórnarvalda þeirra, sem eptir lögum 17. desbr. 1875 eiga að sjá um að nógu margar
yfirsetukonur sjeu til. Fyrir því geta hlutaðeigandi kennarar ekki heimtað, að kaup það
fyrir yfirsetukvennakennslu, sem eptir nefndum lögum, sbr. hæstarjettardóma 30. jan.
1884 og 28. nóv. 1887 á að greiðast af landssjóði, sje greitt þeim þegar er kennslunni
er lokið, nema þegar kennslan hefur farið fram eptir undirlagi landsstjórnarinnar. En
þá ber þeim einnig kaupið án tillits til, hvort hlutaðeigandi nemandi þegar verður
skipuð yfirsetukona eða ekki. Hafi kennslan aptur á móti farið fram án þess að hið
opinbera hafi hlutast til um það, þá getur sá, sem kennt hefur, hvort sem það er
landlæknir eða einhver hjeraðslækna þeirra, er kennsluna hafa á hendi, ekki fengið
kennslukaup af landssjóði fyrr en að því rekur, að hið opinbera þurfi á þjónustu hlut-
aðeigandi yfirsetukvenna að halda.

Brjef landshöfðingja til bæjarfógetans á Ísafirði um kaup á fundarhúsi handa 54
Ísafjarðarkaupstað. — Í tilefni af þóknanlegu brjefi yðar, herra bæjarfógeti, dags. 6. p. 16. marz
m., vil jeg hjermeð samkvæmt 29. gr. laga nr. 23, 8. okt. 1883, veita samþykki mitt
til þess, að bæjarstjórnin á Ísafirði kaupi »Good-Templara«-húsið þar á staðnum fyrir
fundarhús handa kaupstaðnum fyrir 2600 kr., er borgist úr bæjarsjóði á 10 árum með
af höfuðstól árlega, auk 4% vaxta.